

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg må først sige til fru Pernille Forchhammer, at det er ikke Det Radikale Venstre, der har fremsat dette lovforslag. Det er regeringen. Det er fremsat, fordi det er realistisk, og fordi vi kan overkomme det nu, og vi mener, at vi har midlerne til det. En altomfattende ungdomsgaranti vil være meget kostbar, og med de bekymringer med hensyn til at skaffe job, som også nogle af kritikerne her har givet udtryk for, må jeg sige, at jeg tror, det er godt, at vi starter her. Det skal selvfølgelig ikke blive ved det. Det er klart, at man kan ønske sig garantiordningen udvidet, og det tror jeg i øvrigt mange kommuner vil gøre helt af sig selv.

Jeg er ked af, at Socialdemokratiets ordfører bruger udtrykket »at lægge unge på is«, fordi man forlanger, at de unge skal yde noget for det, de modtager. Jeg synes, det er at lægge gift for det synspunkt, at det er en god idé at forlange noget af folk, når man giver dem noget. Det er jeg meget ked af at man fra det største parti kalder »at lægge unge på is«.

Ordnningen skal revideres, når vi er færdige med 1991. Det er naturligvis, fordi vi synes, at vi til den tid har pligt til at se på, hvordan det er gået, og om man kan sige, at lovgivningen ikke hænger sammen, for jeg er enig med fru Pernille Forchhammer i, at lovgivningen selvfølgelig bør hænge sammen, men jeg kan ikke se, at dette lovforslag skulle komme til at dobbeltdække. Det blev sagt, at Randers Kommune ville ikke have råd, men der er jo at sat penge af til det her.

Hvis vi ser på, hvordan man prioriterer, må jeg sige, at det forekommer mig besynderligt, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at anvende 100 mio. kr. til forebyggelse, når man ved, at der bruges milliarder af kroner til beskæftigelsesprojekter og til alle de andre lovgivningsområder, vi nu har lavet således, som vi også fik det beskrevet af hr. Kaj Poulsen. Det drejer sig om milliardbeløb. Her er tale om netto 75 mio. kr., når vi fraregner skatten. Derfor må jeg sige, at det egentlig er trist, at man ikke vil ofre en smule på forebyggelse.

Så var der hr. Agerschous og SF's tvivl om det formålstjenlige i, at der skulle stilles job til rådighed. Det kan vi ikke gøre noget ved, hvis man ikke synes, at forebyggelse er vigtig, og hvis man ikke synes, at det er en vigtig ting at få slået fast, at man skal yde noget, når man mod-

tager noget. Det er rigtigt, at mange unge er ganske kort tid i systemet, men lad dem da yde en lille indsats på et eller andet område for de penge, de modtager. Hvis de ikke synes, de vil det, kan de lade være. Hvis de mener, at de kan klare sig uden hjælp fra det offentlige, er der ikke nogen, der forpligter dem til at arbejde.

Jeg er enig med hr. Agerschou i, at forholdene ikke er ens i små landkommuner og i store kommuner, men det er ikke ukendt, at også de store kommuner har haft projekter i gang, og at man i vidt omfang har været parat til at give de unge muligheder for at komme i beskæftigelse. Også Københavns Kommune har haft sådanne projekter, og jeg sagde også i mit første svar, at vi også vil gå langt i retning af at anerkende de projekter, som kommunerne siger god for som arbejde, altså en udvidelse af arbejdsbegrebet, hvis der bliver behov for det, og det vil nok netop være i de store kommuner.

Jeg er opmærksom på, at hr. Agerschou ikke talte om meningsfyldt arbejde. Diskussionen var lige så meget en kommentar til den almindelige debat, der har været om dette lovforslag. Jeg er også helt på det rene med, at det, der var hr. Agerschous ærinde, var at sige, at det var vigtigt, at den unge oplevede, at det ikke var ligegyldigt, om man kom eller ej. Det er rigtigt, at det er vigtigt. Men jeg vil også gøre hr. Agerschou opmærksom på, at når man hører om beskæftigelsesprojekter, som går nedenunder og hjem, fordi de, selv om de starter med en pæn tilslutning, langsomt får mindre og mindre tilslutning, fordi de unge siger, at de lige så godt kan gå hen og få kontanthjælp, de behøver ikke gå hen på beskæftigelsesprojektet, så oplever vi, at man må aflyse hele projektet, fordi der kun er 5 tilbage. Der er en sammenhæng her. Det kan man ikke gøre mere nu. Hvis man er blevet henvist til et beskæftigelsesprojekt, kan man ikke bare falde tilbage og nøjes med at gå op på rådhuset og få sin kontanthjælp. Det er også baggrunden for dette forslag. Jeg skal selvfølgelig sige, at jeg håber også, at SF vil være med til at finde en fornuftig udformning af forslaget.

Hr. Kaj Poulsen sagde, at forslaget ikke hjalp noget, hvorimod det andet, man havde vedtaget, var det, der hjalp. Jeg vil om inspirationskurser spørge, om det er hr. Kaj Poulsens mening, at unge mennesker, der lige er kommet ud af 3.g eller af 9. klasse, skal på inspirationskur-